

ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ: ТВОРЧИЙ РОЗВИТОК

Наталія Тірон-Воробйова

канд. техн. наук

Ізмаїльський державний гуманітарний університет, Україна

Становлення суверенної української держави, зміцнення її міжнародних позицій пов'язане не тільки з соціальними, політичними, економічними та культурними змінами, а й з удосконаленням самої людини. Нині суспільство ставить перед особистістю нові вимоги, передумовою виконання яких є її всебічний та гармонійний розвиток.

Зростання значущості національної культури в розвитку України та світової цивілізації зумовило проголошення принципів освітньої та культурної політики у законодавчих та нормативних документах про освіту: Національній доктрині розвитку освіти, Державній національній програмі «Освіта» (Україна ХХІ століття), законах України «Про освіту», «Про вищу освіту», Концепції громадянського виховання особистості [1].

Соціальне замовлення суспільства спрямовує освіту на вивчення цілісної картини світу – світу культури та людини, на формування гуманітарного мислення, розвиток творчих здібностей особистості. Тому набуває пріоритетного значення подальше вдосконалення естетичної культури особистості як невід'ємної характеристики спеціалістів з вищою освітою, що можливе лише за умови формування у студентської молоді необхідного складника творчої діяльності, стрижневого виду естетичної здібності – естетичного смаку, який поєднує чуттєві та інтелектуальні сили людини. Як свідчать документи всесвітніх і міжнародних конференцій, що проводяться під егідою ЮНЕСКО, останнім часом дедалі реальніший характер набувають процеси інтеграції та інтернаціоналізації у вищій освіті. Тому завдання сьогодення – формувати особистість громадянина європейської спільноти, що неможливо без міжнародних знань, володіння різноманітними мовами та розуміння культури їх носіїв. У контексті глобалізації особливе значення надається розвиненому естетичному смаку особистості, адже завдяки йому відбувається диференційоване сприйняття й оцінювання естетичних об'єктів, яке уможливорює шанобливе ставлення до культурної спадщини інших народів. Важлива роль смаку в процесі ціннісного орієнтування особистості, можливість його розвитку протягом життя робить цю естетичну категорію об'єктом педагогічної уваги і впливу [2].

Важливий внесок у вивчення проблеми естетичного виховання та формування його компоненту – естетичного зробили сучасні дослідники Т. Агапова (формування творчої активності студентів творами живопису в навчальному процесі), А. Ахмедов (роль естетичного виховання у формуванні та розвитку естетичного смаку), Н. Волошина (естетичне виховання учнів у процесі вивчення української літератури), Г. Іваненко (роль інтуїції у формуванні естетичного смаку), Т. Лісінська (формування естетичного смаку молодших підлітків), О. Шевнюк (формування художньо-естетичного досвіду майбутнього вчителя), Т. Філіп'єва (розвиток художнього смаку студентів гуманітарних факультетів педагогічних інститутів), О. Щолокова (система професійної підготовки студентів педагогічних вузів до художньо-естетичної освіти школярів).

Проблеми естетичного виховання привертають увагу українських науковців і на початку XXI століття: історико-педагогічній генезі формування естетичних смаків у процесі навчально-виховної діяльності присвячені праці Н. Калашник [3].

Деякі проблеми естетичного виховання висвітлюються в працях зарубіжних представників філософії освіти: в Росії – М. Киященком, І. Коніковим, В. Самохваловою, О. Шапінською; у США – Т. Манро, А. Тилем, Дж. Фіске; в Англії – Г. Ридом; у Німеччині – Г. Зелле, Г. Емером; у Франції – П. Бурд'є; в Японії – Я. Цунетомо.

Здійснений нами аналіз наукових джерел дає змогу констатувати, що актуальність означеної проблеми проявляється в соціальному, теоретико-методологічному та практичному аспектах.

Проведене дослідження дало змогу скласти перспективу подальшого вивчення проблеми формування естетичного смаку особистості майбутнього вчителя. Залишаються перспективними розробка питань інституційного естетичного розвитку студентів засобами інших гуманітарних дисциплін, що слугуватимуть розвитку творчих потенцій майбутніх педагогів, їх прагненню до пізнання і розуміння досягнень світової культури, пропаганді національної культурної спадщини в процесі глобалізації вищої школи [4].

Література

1. Бабенко Т. В. Естетичний смак як складова частина естетичної культури особистості студентів вищих навчальних закладів / Т. В. Бабенко // Вісник Київського університету імені Тараса Шевченка. Сер. «Соціологія. Психологія. Педагогіка». – К. : КНУ імені Тараса Шевченка, 2005. – Вип. 22-23. – С. 106-108.

2. Бабенко Т. В. Окремі аспекти інституційного формування естетичного смаку студентів у контексті інтернаціоналізації вищої освіти / Т. В. Бабенко // Гуманітарний вісник Переяслав-Хмельницького педагогічного інституту імені

Г.С. Сковороди. – Переяслав-Хмельницький : ДПУ ім. Григорія Сковороди, 2005. – Вип. 19. – С. 45-52.

3. Закон України «Про вищу освіту» // Освіта в Україні. Нормативна база. – К. : КНТ, 2006. – С. 40-93.

4. Ісаченко В. В. Формування професійно-педагогічного іміджу майбутніх викладачів вищої школи : дис. ...кандидата пед. наук : 13.00.04 / Ісаченко Вікторія Володимирівна. – Одеса, 2004. – 208 с.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Ольга Ткаченко

студентки I курсу

педагогічний факультет

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Науковий керівник – доц. Іванова Д.Г.

Діяльність дошкільного навчального закладу на сучасному стані неможлива без ефективного вирішення пріоритетних завдань розвитку навчання та виховання дітей, без пошуку оптимальних форм організації освітнього процесу, використання перспективного досвіду, а також здійснення інноваційної діяльності.

Вагомий внесок в обґрунтування закономірностей, принципів, змісту, сучасних тенденцій розвитку дошкільної освіти зроблено вітчизняними вченими: Л. Артемовою, І. Бехом, А. Богуш, Н. Гавриш, О. Докукіною, О. Кононко, К. Крутій, Н. Кудикіною, В. Кузьменко, Т. Піроженко, З. Плохій, О. Пометун, Т. Поніманською, І. Рогальською, Т. Степановою та ін.

Особливості розвитку дошкільної освіти в контексті глобалізаційних процесів у світі досліджувались С. Барнетом, Е. Зільгером, Б. Лейбовіч, Р. Майерсом; праці Дж. Дьюї, Л. Кольберга, Л. Моррова, Ф. Пауера, Б. Спока, Е. Хігінса та інших сприяли визначенню основних концептуальних засад освіти дітей.

Про зміцнення статусу дитинства та дошкільної освіти в суспільстві свідчить поява міжнародних документів про охорону дитинства (Освіта для всіх (1990), Конвенції ООН про права дитини (1989), Конвенції про боротьбу з дискримінацією у сфері освіти (1960)), підвищення уваги до дитячої субкультури, дитячої творчості, зміна ставлення до дошкільного дитинства як повноцінного, важливого періоду становлення особистості. Американські вчені (С. Барнет, Е. Манн, Л. Массі, А. Рейнолдс, Д. Робертсон, Д. Темпл) переконані в